

Tweede Wijdemeers Dictee

auteur: Herman Stuijver

Welke toegewijde taalhobbyist kent Wijdemeren niet, de blauwgroene parel van Midden-Nederland die zich uitstrekt van de Gooise zandgronden naar het laagveen van de Vechtplassen, van een oer-Hollands weids polderlandschap tot de bushbush waar steeds meer bomen worden gekapt om langs cultuurhistorische zichtlijnen een iriserend beeld van de einder op het netvlies te verkrijgen.

Op de Ankeveense markt sloven consciëntieuze detailhandelaars zich uit om hun gecertificeerde producten als antioxidante broccoli en vitamine-injecties als granny smiths aan de man te brengen, terwijl verstokte carnivoren hun oog laten rusten op een gemarmerd sukadelapje van een limousin.

Onze rikketik gaat te allen tijde sneller als we vice versa fietsen over die eindeloze Middenweg waar links en rechts ingenieus gereconstrueerde boerenhoeven van ex-agrariërs worden onderbroken door fraaie villaatjes die aan Russische datsja's doen denken, terwijl onze reminiscentie teruggaat naar die eeuwige strijd tegen het waterpeil in deze droogmakerij.

Te 's-Graveland woonden niet alleen descendenten van Jan Six sinds 1641, ook andere rijke Amsterdamse kooplieden bevolkten de architectonisch hoogwaardige buitenplaatsen waar men na vilein gedelibereer uiteindelijk langs symmetrische lijnen tuinen aanlegde met buxushagen, of een met druiventrossen behangen slangenmuur terzijde van de oranjerie.

De tijd dat de gênante scènes nabij de Smidsbrug, waarbij de Kortenhoefse fanfare geen voetstap wilde zetten op de door paardenfeces bedekte macadamweg aan gene zijde van de Vaart, ligt gelukkig decennia achter ons, maar de sentimenten over de authenticiteit van de dorpen zijn geenszins gepareerd, hoewel de chardonnay drinkende pensionado's pico bello co-existeren naast de nijvere tweeverdieners die geen van-negen-tot-vijfmentaliteit kennen.

Stupéfait waren velen toen Gedeputeerde Staten van Noord-Holland verordonneerden dat onze vijf prachtige negorijen moeten fuseren met het zo vermaledijde Hilversum met de promiscuïteit bevorderende seksshops en waar schorriemorrie menig feeëriek verlicht pleintje versjteert of nog erger: dat onze contemporains geassocieerd worden met de kakkineuze nouveaux riches uit Bussum.

Dit is alles zotteklap en apekool, doch de zorg om de afbraak van het Standaardnederlands met teksten van een tenhemelschreiend niveau tot gevolg is heden ten dage nog immer actueel, want zowel in de alfa- als in de bètavakken is een scherpe uitdrukkingsvaardigheid nog altijd een conditio sine qua non.